

єдності як одиниці перекладу можна забезпечити правильну передачу значення оригіналу. Одиниця, менша діалогічної єдності, не може цього забезпечити, а одиницею, більшою діалогічної єдності, важко оперувати» [1, с. 143]. Схожої думки до визначення транслятеми при перекладі діалогу дотримується В. Герман, називаючи при цьому одиницею перекладу мовленнєву подію як складну єдність висловлювань, якими обмінюються в певному контексті; при цьому мовленнєва подія відповідає всім функціональним вимогам одиниці перекладу, допомагаючи транслятору правильно зрозуміти значення слів, сприяючи в побудові перекладу, пов'язуючи репліки семантично та структурно [9, с. 3].

Звертаючись безпосередньо до перекладу кінокомедій, В. Конкульовський називає одиницею перекладу мовленнєвий акт: «Мовленнєві акти в кінокомедіях – це сюжетоформуючі ситуації фільму, повороти сюжетної лінії, мікроситуації, які мають свій початок і своє логічне завершення... До складу мовленнєвого акту входять мовленнєва ситуація та той фрагмент дійсності, якого стосується його зміст» [3, с. 265]. При цьому мовленнєвий акт завжди є цілеспрямованою мовленнєвою дією, яку необхідно розглядати в межах прагматичної ситуації.

Підсумувавши погляди різних науковців на визначення одиниці перекладу, транслятемою у КП вважатимемо репліку як найменший носій значення, яку, однак, необхідно розглядати в межах діалогічної єдності, спираючись на прагматичний зміст мовленнєвого акту оригіналу, який перекладач кіно повинен донести до цільової глядацької аудиторії.

Порівнюючи АВП з перекладом художнього твору, дослідники відзначають, що перекладачі фільмів стикаються «зі складними, навіть нерозв'язними, проблемами, які перекладач книги вирішив би шляхом довгого пояснювального перекладу, виноски під текстом або ж просто ігноруючи проблему у випадку з неперекадним жартом, грою слів або подвійним значенням, пов'язаним із вимовою» [10, с. 107]. При цьому спільною рисою між АВП та художнім перекладом є необхідність урахувувати позамовні чинники, з якими стикається перекладач, однак до АВП порівняно з перекладом художніх творів не ставляться категоричні вимоги до відтворення форми твору, яка при перекладі художнього твору складає його художню цінність.

Висновки. Таким чином, кінопереклад як один із типів АВП має такі диференційні ознаки: а) наявність двох каналів сприйняття – зорового та слухового, які взаємодіють та доповнюють один одного; б) підпорядкування перекладу зображенню на екрані; в) відсутність в арсеналі перекладача можливостей тлумачення невідомих для нової цільової аудиторії понять; г) домінування принципу забезпечення прагматичного ефекту.

Перспективи подальшого дослідження. Одним із перспективних напрямів дослідження вважаємо з'ясування особливостей кожного окремого виду кіноперекладу та визначення у зв'язку з цим перекладацьких компетенцій, якими повинен володіти спеціаліст у сфері перекладу кіно.

Література:

1. Галас А. С. Відтворення особливостей драматичного діалогу в перекладі / А. С. Галас // Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. – 2011. – С. 142–147.
2. Зарецкая А. Н. Особенности реализации подтекста в кинодискурсе : автореф. дис. канд. филол. наук : 10.02.19 «Теория языка» / А. Н. Зарецкая. – Челябинск, 2010. – 21 с.
3. Конкульовський В. До визначення одиниці перекладу кінокомедій / В. Конкульовський // Наукові записки. Серія: Філологічні науки (мовознавство). – Кіровоград : РВВ КДПУ ім. В. Винниченка. – Вип. 104. – Ч. 1. – 2012. – С. 263–266.
4. Назмутдинова С. С. Гармония как переводческая категория (на материале русского, английского, французского кинодискурса) / С. С. Назмутдинова: автореф. дисс. на соискание науч. степени канд. филол. наук : 10.02.20 «Сравнительно-историческое, типологическое и сопоставительное языкознание» – Тюмень, 2008. – 18 с.
5. Райс К. Классификация текстов и методы перевода [Электронный ресурс] / К. Райс // Вопросы теории перевода в зарубежной лингвистике. – М., 1978. – С. 202–228. – Режим доступа к статье : http://samlib.ru/w/wagarow_a_s/rais-classif.shtml
6. Самкова М. А. Кинотекст и кинодискурс: к проблеме разграничения понятий / М. А. Самкова // Филологические науки. Вопросы теории и практики. – Тамбов : Грамота, 2011. – № 1 (8). – С. 135–137.
7. Слышкин Г. Г. Кинотекст (опыт лингвокультурологического анализа) / Г. Г. Слышкин, М. А. Ефремова. – М. : Водoley Publishers, 2004. – 153 с.
8. Шубенко Н. О. Аудіовізуальний медіатекст: специфіка, структура, властивості / Н. О. Шубенко // Культура і Сучасність : альманах. – К. : Міленіум, 2012. – № 1. – С. 145–149.
9. Herman V. Dramatic Discourse: Dialogue as Interaction in Plays [Text] / V. Herman. – London : Routledge, 1995. – 335 p.
10. Ivarsson J. Subtitling / Jan Ivarsson, Mary Carroll. – Stockholm : Transedit HB, 1998. – 185 p.

УДК 821.111.08(73)

Т. С. Михасів,

Львівський національний університет імені Івана Франка, м. Львів

СЕМАНТИЧНЕ ПОЛЕ «РЕЛІГІЯ» В ПОЕТИЧНІЙ ЗБІРЦІ УОЛТА УІТМЕНА «ЛИСТЯ ТРАВИ»

У статті розглядаються лексичні одиниці семантичного поля «релігія» на сторінках поетичної збірки «Листя трави» Уолта Уїтмена. Будучи взятими у ролі спеціальних слів, вони беруть участь у достовірному відтворенні реальних подій, особливостей внутрішнього світосприйняття поета. Під впливом контексту їхня семантика може набувати емоційних, експресивних та конотативних відтінків та значень. Особливо цікавими є випадки використання лексики цього розряду як основи метафор та порівнянь, коли ці елементи, втрачаючи свої первинні значення, трансформуються у засоби художньо-естетичного зображення та допомагають повною мірою осягнути космічний розмах поетичної картини світу Уолта Уїтмена.

Ключові слова: трансценденталізм, поетична картина світу, ключові слова, метафоричний контекст.

SEMANTIC FIELD «RELIGION» IN THE BOOK OF POETRY OF WALT WHITMAN «LEAVES OF GRASS»

The article deals with the analysis of the lexical units of semantic field «religion» in the poetry of Walt Whitman «Leaves of Grass» which help to create not only an all-embracing image of America but also underline the peculiarities of Walt Whitman's individual worldview. The analysis has shown that the linguistic picture of the world presents a complex unity of the national-cultural characteristics of the human community reflected in the language. At the same time the individual picture of the world is considered to be the one that is gradually influenced not only by the author's general knowledge but also by the poet's personal experience and viewpoints expressed in his literary texts. A special attention is paid to the key words of this semantic field aimed at studying the structure of a word's meaning as well as revealing the individually important features

of the author's literary concept the word formally conveys. The key words are organized in lexical-semantic fields, lexical-semantic groups and synonymic rows.

The lexical-semantic field is regarded as a linguistic reflection of some part of objective reality; it is the largest paradigmatic unity, a group of lexical units that are centered on the same meaning and correspond to the same fragment of reality. A special attention is focused on the metaphorical contexts that reveal specific shades of meaning which enrich the semantic structure of the key words and bring to light the peculiarities of the cosmic scope of Walt Whitman's poetic picture of the world.

Key words: transcendentalism, poetic picture of the world, key words, metaphorical context.

СЕМАНТИЧЕСКОЕ ПОЛЕ «РЕЛИГИЯ» В ПОЭТИЧЕСКОМ СБОРНИКЕ УОЛТА УИТМЕНА «ЛИСТЬЯ ТРАВЫ»

В статье рассматриваются лексические единицы семантического поля «религия» на страницах поэтического сборника «Листья травы» Уолта Уитмена. Выступая в роли специальных слов, они берут участие в достоверном воспроизведении реальных событий, особенностей внутреннего мировосприятия поэта. Под влиянием контекста их семантика может приобретать эмоциональные, экспрессивные и коннотативные оттенки и значения. Особенно интересны случаи использования лексики этого разряда как основы метафор и сравнений. Когда данные элементы, теряя свои первичные значения, трансформируются в средства художественно-эстетического изображения и попадают в полной мере под эгиду космического размаха поэтической картины мира Уолта Уитмена

Ключевые слова: трансцендентализм, поэтическая картина мира, ключевые слова, метафорический контекст.

Нові тенденції на сучасному етапі розвитку лінгвопоетики характеризуються детальним опрацюванням проблеми мовної особистості письменників. Когнітивні поетологи (А.О. Ліпгарт, Н.П. Неборсіна, І.М. Колегаєва) акцентують увагу на стратегіях отримання інформації, втіленій в літературному творі, виявленні специфіки когнітивного стилю поетів і прозаїків, зосереджуються на визначенні способів відбиття в мові творчої особистості концептуальної картини світу [2, с.86].

Для такого дослідження великий інтерес становить творчість видатного американського письменника, одного з основоположників національної літератури США – Уолта Уїтмена. У ракурсі когнітивно-дискурсивної парадигми відкрились нові перспективи осмислення його творів, вивчення яких набуває все більшої значущості, як в царині лінгвокультурології, так і когнітивній лінгвістиці.

Актуальність статті визначається необхідністю вивчення найважливіших семантичного поля «релігія», його ключових одиниць у поетичній збірці Уолта Уїтмена «Листя трави», що сприяють усвідомленню особливостей індивідуальної картини світу митця художнього слова. *Метою статті* є розгляд ключових одиниць семантичного поля «релігія», функціонування яких у поезіях збірки допомагають зрозуміти, що релігія у розумінні У. Уїтмена – це мрія про оновлену людську свідомість та людяну основу суспільного існування особистості з її непохитною вірою. *Об'єктом* дослідження є концептуальний простір поетичної збірки Уолта Уїтмена «Листя трави», *предметом* – ключові слова семантичного поля «релігія».

Наукова новизна полягає у недостатньому вивченні лексичного складу поезії Уолта Уїтмена, ключових слів зокрема, що слугують засобом встановлення градації концептуальних пріоритетів у світосприйнятті поета, а також виявлення індивідуальних характеристик у його концептуальній системі.

Питання віри, її змісту і місця в житті людини завжди хвилювали Уолта Уїтмена. Цікавим є той факт, що поет відкидав саме слово religion («релігія»), натомість використовуючи devotion («набожність, відданість»). Його «віра» шукала вираження не в суворій завершеній системі переконань, а в безмежній любові до всього живого. Лексику, що виражає семантичне поле «релігія», можна об'єднати в декілька мікрополів:

1. Мікрополе слів, що змальовують безпосереднє звернення людини до Бога та божественних сил: God (77 випадків вживання; 43%), Heaven (33; 18%), Lord (9; 4, 7%), Christ (6; 3%), Deity (2; 1,5%), Saviour (2; 1,5%).

До цього ж мікрополя слів належать такі прикметники як *divine* (68 випадків вживання; 31%), *holy* (14; 6%), *deific* (5; 3%), *godlike* (2; 0,5%), *godly* (0, 5%).

2. Мікрополе слів, що передають поклоніння людини Богові, представлене такими лексемами: *faith* (34 випадки вживання; 25%), *worship* (7; 5%), *prayer* (7; 5%), *oath* (6; 4%), *goodness* (5; 3%), *charity* (5; 3%), *sermon* (2; 2%), *congregation* (1; 1%).

До мікрополя належать дієслова: *swear* (20 випадків вживання 15%), *worship* (6 – 4%), *pray* (5 – 3%), *obey* (4 – 2,5%), *preach* (2 – 2%) та прикметники: *faithful* (13 – 9%), *religious* (5 – 3%), *pious* (4 – 2,5%), *devout* (1 – 1%).

3. Мікрополе слів, що називають духовні особи та культові споруди, представлено наступним чином: *temple* (16 випадків вживання; 27%), *church* (11; 18,6%), *priest* (6; 10,2%), *preacher* (5; 8,5%), *tomb* (5; 8,5%), *cathedral* (4; 6,8%), *deacon* (4; 6,8%), *altar* (2; 3,4%).

Письменник використовує релігійну лексику в її номінативному значенні з метою реалістичного відображення людських відносин у релігійних питаннях:

I see something of **God** each hour of the twenty-four, and each moment then,

In the faces of men and women I see **God**, and in my own face in the glass,

I find letters from **God** and every one is sign'd by **God's** name [3, с.102].

Більшість елементів ЛСП RELIGION/РЕЛІГІЯ, як бачимо, не є високо частотними, у більшості випадків нейтральні та служать для створення реальної картини релігійного життя:

The **deacons** are ordain'd with cross'd hands at the **altar**,

The spinning-girl retreats and advances to the hum of the big wheel

Let the **preacher** preach in his **pulpit** [3, с.181]!

I see the spots of the successions of **priests** on the earth, **monks**,

I see the **temples** of the deaths of the bodies of Gods, I see the old signifiers.

I see Christ eating the bread of his supper in the midst of youths [3, с.115]...

Однак ключові лексеми ЛСП RELIGION/РЕЛІГІЯ, які широко використовує У.Уїтмен на сторінках поезії збірки «Листя трави», наповнюють семантичне поле «релігія» новим змістом та інтенсифікують його індивідуальні ознаки, властиві для художнього світосприйняття поета, такі, як:

– велич та всюдисущість божественного начала,

– богоподібність людини.

Велич та всюдисущість божественного начала

Власна філософія життя У.Уїтмена назавжди поселила в його душі віру в Бога та людину – віру в божественне начало, розлите в природі та присутнє в душі людини:

Walking the old hills of Judaea with the *beautiful gentle God* by my side

I adopt each theory, myth, I see that the old accounts, bibles, genealogies

I hear tale of *divine life* and *bloody death* of beautiful **God the Christ** [3, c. 75].

У вищенаведеному прикладі прикметники *beautiful, gentle*, які вживаються з іменником *God*, надають останньому особливого поетичного звучання, підкреслюючи велич, могутність та милосердність Бога. Окрім цього, лексема *God* вживається зі словами філософського змісту *life* та *death*, полярність яких підсилюється завдяки опозиційній парі емоційно-експресивних прикметників *divine* та *bloody*.

Слово *God*, яке є ключовим елементом цього поля, лінійно вживається з лексемами *Life, Nature, Freedom, Poetry, Land*, що належать до інших ЛСП, створюючи радісне відчуття піднесеності; велика літера в словах підсилює значущість та масштабність змалюваного; епітет *encompassing* посилює авторську інтерпретацію Бога у всій його величі.

У поезіях ми також неодноразово спостерігаємо контактне вживання лексем семантичного поля «релігія» зі словами *Time* та *Space*, що належать до ЛСП *TIME/ЧАС* та *UNIVERSE/ВСЕСВІТ*:

Give me O **God** to sing that thought,

Give me, give him or her I love this **quenchless faith**,

Belief in Thee enclosed in **Time and Space**, salvation universal [3, c. 189];

а також з ключовою одиницею *Earth*, що належить до ЛСП слів, що називають елементи географічної карти:

Or **Time and Space**, or shape of **Earth divine** and wondrous,

Or some fair shape I viewing, **worship**, Be ye my **Gods** [3, c. 459]!

Спільний художній контекст лексичних одиниць різних семантичних полів допомагає Уїтмену маніфестувати ідею про те, що все на землі взаємопов'язане, а людина, що знайшла Релігію, навчиться сприймати світ як цілісний «космос» [1, c. 84].

Богopodobність людини

Віра в можливість людини вступити в безпосереднє надчутливе спілкування з Богом живила непохитний уїтменівський оптимізм. Письменник, як і інші трансценденталісти, розчиняв Бога в людині. Зближення людини з Богом – обов'язкова умова містичного спілкування з Богом:

I advance from the people in their own spirit, here is what sings *unrestricted faith*.

For I am affection, **I am the cheer-bringing God**,

With hope and *all-enclosing charity* [3, c. 493].

Контактне вживання референта особового займенника *I* з лексемою *God*, художня цінність якого зростає завдяки персоніфікованому прикметнику *cheer-bringing*, виражає смисл концепту про те, що кожна людина має божественне начало душі. Подібний випадок метафоризації лексичних одиниць цього концепту помічаємо і в наступному уривку:

The ocean fill'd with joy – the atmosphere all joy!

Joy! Joy! In freedom, **worship!** Joy in the ecstasy of life!

And love and **faith like scented roses blooming!**

Enough to merely be! Enough to breathe [3, c. 520]!

У вищенаведеному прикладі одиниця *faith* у складі порівняння *like scented roses blooming*, вступає в нове лексичне оточення, а її поетичне звучання стає особливо відчутним, адже віру Уїтмен порівнює з квітучими запашними трояндами. Уїтмен-трансценденталіст щоразу наголошує на благородній величі людини, в душі якої розчиняється Бог-творець:

Young man I think I know you – I think this face is the face of the **Christ** himself,

But that man or woman is as good as **God**?

And that there is no **God** any more **divine** than *Yourself* [3, c. 412]?

Божественність людини підкреслюється завдяки емоційній забарвленості прикметника *divine* у спільному контексті з лексичними одиницями семантичного поля концепту «людина» *man, woman*, присвійним займенником *yourself*, з одного боку, та словами мікрополя релігійного концепту *God* та *Christ*, з іншого.

«Божественність» людини Уїтмен увиразнює завдяки традиційній сполучці особового займенника *I*, вжитого в інверсії, зворотного займенника *yourself* з лексичною одиницею *God* та прикметниками *divine* та *holy*, які доповнюють поетичний образ. Про це свідчить наступний приклад:

Divine am I inside and out, and I make **holy** whatever I touch or am touch'd from.

What do you suppose I would intimate to you in hundred ways as **God** [3, c. 99]?

Риторичні питання, які автор широко використовує в художній тканині збірки поезій «Листя трави», мають очевидну та вичерпну відповідь, яку дає сам Уїтмен. Вживання ключової одиниці *God* та слів *divine, holy* у зверненні до Бога підкреслює важливе місце релігійного концепту в авторській картині світу поета. Увиразнити індивідуальні характеристики концепту «релігія» Уїтмену допомагають контексти, в яких лексичні одиниці вживаються автором з метою актуалізації образних асоціацій як основи стилістичного прийому:

No friend of mine takes his ease in my chair,

I have no chair, **no church**, no philosophy,

I lead no man to a dinner-table, library, exchange [3, c. 97]...

У наведеному прикладі контекстуальні умови функціонування слова *church*, яке входить до складу метонімії, ведуть до розширення його смислового об'єму: на пряме значення цієї лексичної одиниці накладається семантичне приращення смислу релігії загалом.

Семантика деяких слів семантичного поля «релігія» ускладнюються за рахунок емоційно-образних компонентів-метафор:

As George Fox rais'd his warning cry, «Is it this pile of brick and mortar,

These **dead** floors, windows, rails, you call the **church**?

Why this is not the **church** at all, church is *living, ever living souls*» [3, c.447].

Вищенаведений уривок характеризується особливою поетичністю та патетичною тональністю завдяки метафоричному розміщенню лексичної одиниці *church* у спільному контексті з опозиційною парою словосполучень *dead floors – living souls* і посилює авторське індивідуальне розуміння того, що проста будівля з каменю та вапна перетворюється в храм лише завдяки вірі та щирості людської душі.

Отже, аналіз лексичних домінант семантичного поля «релігія» у художній збірці Уолта Уїтмена «Листя трави» дозволяє поокремити не лише мовні особливості поетичного твору, але й через детальний мовний аналіз побачити унікальність та неповторність авторського світобачення.

Література:

1. История литературы США. Литература эпохи романтизма. Т. 2 / под ред. Зверева А. М. – М. : Изд-во Наследие, 1999. – С. 180–305.
2. Кагановська О. М. Концептуальне бачення художнього тексту у світлі сучасних лінгвістичних теорій / О.М.Кагановська // Вісник ХНУ ім. В. Н. Каразіна. Серія Романо-германська філологія. – № 461. – X. : Константа. – 1999. – С. 85–92.
3. Whitman, Walt. Leaves of Grass. Barnes and Noble Books, New York, 1993. – 602 p.

УДК 821.111:81'42

А. Б. Підгорна,

Запорізький національний технічний університет, м. Запоріжжя

ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНЕ ВИВЧЕННЯ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ЕДВАРДА РЕЗЕРФОРДА «ЛОНДОН»)

Стаття зосереджується на особливостях лінгвокультурного прочитання літературного твору. Визначається поняття «національно-культурного маркера», наводиться класифікація національно-культурних маркерів та окреслюється їх роль при вивченні національно-культурного навантаження художнього тексту. На матеріалі роману Е. Резерфорда «Лондон» ілюструється можливість пізнання культури народу через його мову.

Ключові слова: лінгвокультурологія, національно-культурні маркери, історизми, топоніми, культура, історія.

LINGUOCULTUROLOGICAL STUDY OF A LITERARY WORK (ON THE BASIS OF EDWARD RUTHERFURD'S NOVEL «LONDON»)

The article focuses on the peculiarities of linguoculturological understanding of a literary work. It is based on the idea that any national language can reveal a lot about the nation itself – its traditions, customs, specificity of world perception, etc. In studying culture through language, special attention should be paid to national and cultural markers which identify some peculiar locations, historical events, religious beliefs, food preferences, professions, household items, etc. which are typical of a certain ethnic group and determine their national identity. Edward Rutherford's novel «London» is a historical one. As the title implies, its narration concentrates on the history of the English capital from early times and till the modern period. The author is very detailed not only about historic events but also about cultural peculiarities and changes that accompany those events. Therefore, the novel turns out to be very valuable from the point of linguocultural analysis. There are numerous examples of different kind that can help the reader understand the cultural surroundings of the historic period described by the author. In the article an attempt was made to classify those examples so that it can be clear what exactly constructs the national identity of a typical Londoner and how useful that information can be for readers of the novel.

Key words: linguoculturology, national and cultural markers, historicism, toponyms, culture, history.

ЛИНГВОКУЛЬТУРОЛОГИЧЕСКОЕ ИЗУЧЕНИЕ ХУДОЖЕСТВЕННОГО ПРОИЗВЕДЕНИЯ (НА МАТЕРИАЛЕ РОМАНА ЕДВАРДА РЕЗЕРФОРДА «ЛОНДОН»)

Статья фокусируется на особенностях лингвокультурного прочтения литературного произведения. Определяется понятие «национально-культурного маркера», приводится классификация национально-культурных маркеров и очерчивается их роль в изучении национально-культурной нагрузки художественного текста. На материале романа Е. Резерфорда «Лондон» иллюстрируется возможность изучения культуры народа через его язык.

Ключевые слова: лингвокультурология, национально-культурные маркеры, историзмы, топонимы, культура, история.

Лінгвокультурологія – відносно молода лінгвістична дисципліна, що сформувалась наприкінці минулого століття. В основі цієї дисципліни лежить ідея зв'язку мови і культури народу, що цією мовою розмовляє. Мається на увазі, що культуру народу можна більш досконало пізнати завдяки більш детальному вивченню мови, а також завдяки розумінню того, що стоїть поза однією чи іншою мовною одиницею. Подібний підхід є досить дієвим при досконалому вивченні художніх творів, адже допомагає пізнати національно-культурні особливості етнічної спільноти, представником якої є автор, або по-іншому поглянути на самого автора і зрозуміти національно-культурний контекст написання ним його творів. Саме тому вважаємо доцільним і **актуальним** розглянути з цієї (лінгвокультурологічної) точки зору роман сучасного англійського письменника Едварда Резерфорда «Лондон» (1997). Будучи романом історичним, він передбачає багатство матеріалу для подібного дослідження.

Отже, **об'єктом** цього дослідження є національно-культурна специфіка художнього твору, а саме – роману Е. Резерфорда «Лондон».

Предметом аналізу виступають національно-культурні маркери, що використовуються автором зазначеного твору.

Матеріалом є англійський роман Едварда Резерфорда «Лондон» [5].

Метою статті є показати особливості та результативність застосування лінгвокультурологічного підходу при вивченні художніх текстів. Досягнення цієї мети передбачає виконання таких **завдань**: 1) окреслення специфіки лінгвокультурологічних досліджень та основних завдань, що ставляться перед ними; 2) визначення поняття «національно-культурного маркера»; 3) класифікація національно-культурних маркерів; 4) ідентифікація тих лексичних одиниць роману Едварда Резерфорда, які можна вважати національно-культурними маркерами англійської мовної спільноти; 5) характеристика ролі національно-культурних маркерів у лінгвокультурному дослідженні зазначеного роману.

Було б доречним зазначити, перш за все, що у сучасній лінгвістичній парадигмі мова розглядається як культурний код нації, а художній текст, засобом матеріальної реалізації якого є саме мова, надає матеріал для прочитання цього коду. Тому зараз все більше уваги приділяється дослідженням в області національно-культурної специфіки мовних одиниць художнього тексту, що набувають символічного, еталонного, образно-метафоричного значення в культурі, а також вичерпно засобів відображення національного характеру, менталітету і світосприйняття того чи іншого етносу у просторі літературних творів [1, с. 3]. Дослідницький інструментарій лінгвокультурології, в межах якої проводяться подібні дослідження, допомагає «вивченню культурної семантики мовних знаків, що формуються при взаємодії двох різних кодів, а саме мови і культури, з метою виявлення способів, якими мова втілює, зберігає та транслює культуру» [2, с. 19].

Так, лінгвокультурологічне прочитання тексту може передбачати різні ракурси його дослідження. Це може бути вивчення мовної семантики, тобто значення лексичних знаків, граматичних категорій, лексичних і граматичних структур.